

Carola Schouten (ChristenUnie) wordt de semi-heilige van Rotterdam

Posted on 10 juli 2024 by Hans Van Willigenburg

In Nederland hebben we er alles aan gedaan de functie van burgemeester het aura van een neutrale dienstverlener te geven. Hoewel iedereen weet dat de selectie en benoeming van burgemeesters via bestuurlijke ons-kent-ons circuits verloopt en de partijkleur, in ieder geval tot voor kort, van zowat doorslaggevend belang was bij de uiteindelijke burgemeesterskeuze, dient de persoon in kwestie zodra hij of zij de ambtsketen krijgt omgehangen vanaf minuut een te handelen alsof er nog nooit een politiek standpunt is ingenomen.

Van een afstandje bekeken is elke burgemeester in Nederland een soort lokale vorst of vorstin, waarvan in besloten kring is bepaald dat het geselecteerde individu in staat moet worden geacht die voorname, zowat adellijk aandoende rol te vervullen.

Polderachtige benoeming in het kwadraat

Deze bestuurlijke traditie in ogenschouw nemend is de benoeming van Carola Schouten, ex-minister en ex-vicepremier namens de ChristenUnie, tot burgemeester

van Rotterdam een polderachtige benoeming in het kwadraat. Viel er van medekandidaat Hugo de Jonge (CDA) nog te verwachten dat hij een ego bezit dat niet 24/7 in staat is zich ondergeschikt te maken aan het burgemeesterschap, en dat hij af en toe schoenen uit de kast zou trekken die het decorum buitenproportioneel zouden opfleuren: bij de evangelische christen Carola Schouten wordt bijna automatisch een garantie geleverd dat er van frivoliteiten geen sprake zal zijn.

Ofwel, de meest rauwe, gewelddadige, populisme-gevoelige stad van Nederland (zie het succes van Fortuyn, van Leefbaar Rotterdam, van de PVV) zal 'in handen vallen' van een van de meest gedisciplineerde en dienstbare politici die ons land rijk is.

In dit verband is het niet geheel insignificant dat een van de eerste foto's van Carola Schouten, na haar benoeming, er eentje was met weldoener en Bekende Rotterdammer [Sander de Kramer](#), een wandelende ambassadeur van het goede doel die zich het leed in de wereld, van Oekraïne tot Afrika en van kanker tot luchtwegaandoeningen, aantrekt en er, in de voetsporen van Desmond Tutu en de Dalai Lama, de [Four Freedoms Award](#) voor kreeg uitgereikt.

In het *AD Rotterdams Dagblad* stak De Kramer alvast de niet-originele loftrompet over Schouten: 'Ze is aardig, vriendelijk en een verbinder. In deze sterk polariserende samenleving kan ze bruggen slaan.'

Hoe verliep de stoelendans?

Als we de [reconstructie](#) van *AD*-journalist Peter Groenendijk mogen geloven is het partijpolitieke gekonkel tijdens het selectieproces binnen de perken gebleven, hardnekkige telefonades vanuit de steeds brutaler opererende machtspartij D66 voor hun kandidaat [Alexandra van Huffelen](#) even daargelaten. Uit zijn verslag blijkt dat Carola Schouten de gemeenteraadsleden van de selectiecommissie vanaf het eerste moment heeft geïmponeerd met haar persoonlijkheid, haar visie op de stad en haar inmiddels veelvuldig geciteerde levensloop van alleenstaande moeder, die haar na een jeugd in Brabant nu al dertig jaar geleden, dus zeer vroeg in haar leven, naar de Rotterdamse wijk Spangen bracht.

De suggestie die uit het *AD*-artikel opstijgt en die je ook in het fluistercircuit van Rotterdam kunt opvangen, is dat Schouten tijdens de selectieprocedure inderdaad

boven haar partijpolitieke kleur is uitgestegen. En dat ze het meeste van alle kandidaten in dat ideaalplaatje van lokale vorst, in dit geval vorstin, leek te passen.

Marianne van den Anker

Deze 'adellijke eis' heeft overigens zeer ten nadele van een andere vrouwelijke kanshebber gewerkt, namelijk Leefbaar Rotterdam-politica [Marianne van den Anker](#). Zij was vanaf 2004, als wethouder Veiligheid en Volksgezondheid, de absolute ster van het eerste college met Leefbaar Rotterdam. Werd en wordt in brede kring geroemd om haar daadkracht, waaronder haar gebleken oplossend vermogen bij het transformeren van de tippelzone rond de Keileweg, ooit het criminele en zedenbedervende afvoerputje van de havenmetropool.

In puur politiek opzicht zou Van den Anker een veel betere match zijn geweest met het huidige Rotterdam dan plattelandsdochter Schouten, maar hier en daar hoorde je dat ze in emotionele zin 'een ongeleid projectiel' zou zijn, hetgeen, gelet op de zoektocht naar een Rotterdamse versie van koningin Beatrix, niet als een minpuntje werd gezien maar als een onoverkomelijke tekortkoming. De bevolking van een gezichtsbepalende, Nederlandse stad zou eens opgelucht ademhalen bij een daadkrachtige, uitgesproken, lijstjes afvinkende doener als burgemeester!

Nee, daar is onze bestuurscultuur nog niet aan toe.

Mochten mensen nog de illusie koesteren dat Rotterdam een PvdA-stad is, al was het maar omdat deze partij ook nu nog een disproportioneel aantal burgemeesters levert en de sociaaldemocraten decennia lang ook de burgemeesterspost in Rotterdam stevig in handen hebben gehad, dan is het tijd om die illusie los te laten. Alhoewel Ahmed Aboutaleb (PvdA) wanneer hij afzwaait de titel van langst zittende burgemeester van Rotterdam tegemoet kan zien en hij in 2021 werd uitgeroepen tot 'beste burgemeester van de wereld', stond de zoektocht naar diens opvolger deels in het teken van de eis een leider naar het stadhuis te halen die minder testosteron door de aderen heeft stromen en een beetje minder door bewijsdrang achterna wordt gezeten.

Het schijnt dat 'Abou' tot in verre uithoeken in de wereld tenenkrommende toespraken kon houden. Bij bezoeken aan coke-havens zou hij het lokale douanepersoneel tijdens zelfvoldane betogen allerlei allang bekende tips hebben gegeven om de effectiviteit van hun werk te vergroten; dit tot grote ergernis van

andere delegatieleden die er, uit schaamte, van naar hun schoenpunten begonnen te kijken. Bij Carola Schouten zal de kans op dergelijke, ego-gerichte optredens aanzienlijk kleiner zijn, dan wel tot nul gereduceerd worden; in die zin is zij te beschouwen als de anti-Aboutaleb.

Geen enkele PvdA'er

Voor degenen die het, tot slot, een doorn in het oog is dat burgemeesters nog belachelijk vaak van PvdA-huize zijn: Carola Schouten is dat, wat je ook van haar vindt, niet. Sterker nog, uiteindelijk stond er geen enkele PvdA'er op de *shortlist*!

Hans van Willigenburg (1963) is journalist, schrijver, dichter, podcastmaker. Met collega-auteur Chrétien Breukers maakt hij [De Nieuwe Contrabas podcast](#), een van de beste beluisterde, literaire podcasts in het Nederlandse taalgebied. In 2020 trok hij de aandacht met zijn satirische roman '[Houden van Trump](#)' en zijn laatste boek is de door *EW* geprezen interviewbundel '[Vrijheidsvuur](#)'.

WYNIA'S WEEK ligt iedere woensdag- en zaterdagmorgen bij u op de mat. De donateurs maken dat mogelijk. Wordt u ook donateur? Dat kan [HIER](#). Hartelijk dank!